

Tavşanın Yeni Teleskobu

Çınar BİBER

Tavşanın Yeni Teleskobu

Çınar BİBER

Ormanın kenarındaki sıcak bir yuvada, Remy adında genç bir tavşan harika bir sürprizle uyandı. Kapıya yaslanmış, kırmızı kayışlı, parlak pirinç bir teleskop duruyordu. Remy'nin gözleri kocaman açıldı. "Benim için mi?" diye fısıldadı Remy ve hemen beyaz puantiyeli küçük mavi atkısını taktı. Teleskop, Remy'nin minik patilerinde pürüzsüz ve serin hissettiriyordu.

Remy dışarı fırladı, uzun kulakları dimdikti. Sabah gökyüzü parlak ve maviydi ama Remy yine de teleskobu yukarı çevirdi. "Yıldızlar nerede?" diye merak etti Remy. "Neden saklanıyorlar?" Küçük krem rengi tavşanın pek çok sorusu vardı. Remy yardım edebilecek birini bulmaya karar verdi. "Bir öğretmene ihtiyacım var," dedi Remy ve patikadan aşağı zıpladı.

Yaşlı meşe ağacının yanında, altın gözlü ve mor şallı bir baykuş oturmuş okuyordu. Remy yaklaştı. "Affedersiniz, bilge baykuş," dedi Remy. "Yeni bir teleskobum var ve sorularım var." Baykuş başını kaldırıp gülümsedi. "Soruları severim," dedi baykuş. "Yanıma otur, küçük tavşan. Gökyüzüne birlikte bakalım."

Remy sordu: "Yıldızlar neden parıldar?" Baykuş altın çerçeveli gözlüğünü düzeltti. "Yıldız ışığı havamızdan geçerken titrer," dedi. "Bu da onu ısılatıp dans ettirir." Remy dans eden yıldızlar hayal edip kıkırdadı. "Peki ay neden bazen yuvarlak, bazen ince bir dilim gibi?" Baykuş tahta işaret çubuğunu aldı.

Baykuş toprağa bir daire çizdi. "Ay, taştan bir top," dedi.
"Güneş ışığı, gördüğümüz kısmı aydınlatır. Ay hareket ettikçe parlak kısım şekil değiştirir." Remy yavaşça başını salladı.
"Yani ay aslında değişmiyor mu?" "Aynen," dedi baykuş.
"Sadece bizim durduğumuz yerden farklı görünüyor." Remy anladığı için gurur duydu.

Sonra Remy sordu: "Yıldızlar neden yapılmış?" Baykuşun altın gözleri parladı. "Yıldızlar, çok çok uzaklarda, parlayan gazdan dev toplardır," dedi. "Bizim güneşimiz de bir yıldız!" Remy şaşkınlıkla nefes aldı. "Güneş bir yıldız mı?" "Evet," dedi baykuş. "Sadece yakın olduğu için daha büyük görünüyor." Remy gündüz gökyüzüne yeni bir hayranlıkla baktı.

Baykuş, Remy'ye teleskobu güvenle nasıl kullanacağını gösterdi. "Asla güneşe bakma," dedi nazıkçe. "Ama geceleri ayda kraterler ve bir gezegenin etrafındaki halkaları görebiliriz." Remy küçük düğmeleri çevirmeyi denedi. "Halkaları görebilir miyim?" diye sordu Remy. "Evet," dedi baykuş. "Bu gece, gökyüzü açık olursa. Alacakaranlıkta geri gel."

O akşam Remy teleskopla geri döndü. Baykuş battaniyelerle sıcak bir köşe hazırlamıştı. "Önce ayı bulalım," dedi baykuş. Remy teleskobu çevirdi ve şaşkınlıkla nefes aldı. "Kraterler görüyorum! Küçük kaselere benziyorlar!" Baykuş başını salladı. "Onlar, uzun zaman önce çarpan kayalar tarafından oluşturuldu." Remy'nin bir sorusu daha vardı. "Kimse yaralandı mı?" "Ayda hayır," dedi baykuş kıkırdayarak.

Büyük Kepçe denilen parlak yıldızlara baktılar. "Neden böyle adlandırılıyorlar?" diye sordu Remy. Baykuş çubuğuyla işaret etti. "Çünkü daldırmak için kaşıklara benziyorlar," dedi. "Uzun zaman önce insanlar onları adlandırdı." Remy şekli minik bir patiyle çizdi. "Görüyorum!" Remy sıcak ve mutlu hissetti, yıldızlar ve sorularla doluydu.

Remy dedi: "Bunu herkesle paylaşmak istiyorum!" Baykuş gülümsedi. "Harika bir fikir," dedi. "Bir yıldız gözlem şenliği planlayalım." Remy heyecanla zıpladı. "Arkadaşlarımı davet edeceğim!" Baykuş Remy'ye getirilecek şeylerin bir listesini verdi: battaniyeler, atıştırma malzemeleri ve sıcak atkılar. "Ve sorular," dedi baykuş. "Her zaman sorular getir."

Ertesi gün Remy, yeşil ponpon şapkalı bir kirpiyle karşılaştı. "Biliyor musun?" dedi Remy. "Bir yıldız gözlem şenliği yapıyoruz!" Kirpinin minik siyah gözleri parladı. "Ben böğürtlen getiririm!" Sonra Remy sarı yelekli bir sincap buldu. "Davetiyeleri yaymaya yardım eder misin?" diye sordu Remy. "Elbette!" dedi sincap ve notlarla dolu yıldız tokalı çantasıyla hızla uzaklaştı.

Sonunda şenlik gecesi geldi. Aileler sıcak battaniyelerle çayıra toplandı. Remy ve baykuş teleskobu kurdular. "Aya bakın!" dedi kirpi, böğürtlenleri elden ele dolaştırarak. Sincap parıldayan bir yıldızı işaret etti. "Neden göz kırpmıyor?" diye sordu. Baykuş gülümsedi. "Bu, havanın hareket etmesi. Güzel soru!" Herkes sırayla baktı ve sorular sordu.

Remy içinde sıcak bir parıltı hissetti. "Eskiden çok fazla sorum olduğunu düşünürdüm," dedi Remy baykuşa. "Ama sen hepsini yanıtladın." Baykuş Remy'nin patisine dokundu. "Sorular öğrenmenin en iyi yoludur," dedi. "İyi öğretmenler onları teşvik eder." Remy battaniyeleri ve atıştırma malıkları paylaşan arkadaşlarına baktı. "Bu şimdikiye kadarki en iyi şenlik," dedi Remy. Yıldızlar yukarıda parıltıydı.

Sincap sordu: "Bunu her ay yapabilir miyiz?" Herkes sevinle bağırdı. Kirpi  enliēe "Parıltı Gecesi" adını vermeyi  nerdi. Remy bunu sevdi. "Ve her seferinde yeni bir  ey  ğrenebiliriz," dedi Remy. Baykuş başını salladı. "Ben işaret  ubuēumu getiririm," dedi. Remy teleskobuna sarıldı. "Ben de sorularımı getiririm!"

Şenlik sona ererken Remy mutlu ve meraklı hissetti. "Teşekkürler, bilge baykuş," dedi Remy. "Öğrenmeyi eğlenceli hale getirdin." Baykuş gülümsedi. "Sen de soru sorarak eğlenceli hale getirdin," dedi. "Merak etmeyi asla bırakma." Remy yıldızlara baktı ve bir dilek tuttu. "Daha çok soru dilerim," diye fısıldadı Remy. Baykuş kıkırdadı. "O dilek her zaman gerçekleşir."

Eve dönen Remy teleskobu pencerenin yanına koydu. Küçük tavşan sıcak ve gururlu hissetti. "İyi öğretmenler soruları teşvik eder," dedi Remy yumuşakça. "Ve sormak öğrenmeyi eğlenceli kılar." Remy bir battaniyeye sokuldu, ayı ve yıldızları düşündü. Dışarıda gökyüzü parıldıyordu. Remy gülümsedi ve gözlerini kapattı, yarınki yeni maceralara hazırды.